

западния жгълъ, е изграденъ издаденъ кивотъ, 2·50 метра надъ пода. Тъкмо подъ кивота има две фрески на светци, едната отъ които не личи, но другата е на осоговския светителъ Якима, който е изобразенъ въ монашеско расо, съ кръстъ въ дѣсната ржка и надписъ: Прѣподовни Ѡцъ Їѡакимъ. Това ще да е, доколкото ми е известно, най-стариятъ запазенъ ликъ на св. Якима. Другиятъ изличенъ светителски образъ може би да е на Прохора Пшински или на Гаврила Лѣсновски, а може би на тѣхния духовенъ учителъ, Ивана Рилски.

Въпросътъ е, чий е билъ поменатиятъ кивотъ-гробъ? На 1916 г. намѣрихъ вжтре въ кивота нѣколко разбъркани човѣшки кости. Разпитахъ свещеника и нѣкои отъ по-старитѣ селяни, да ли знаятъ нѣщо за кивота или да ли помнятъ да е имало нѣкой гробъ въ църквата. Нищо не помнѣха. Казаха ми само, че и да е имало гробъ, той ще да е билъ покритъ, когато е била поставена по-новата настилка на църквата. Отвѣнъ, обаче, на южната стена, на лѣво отъ вратата се намиратъ нѣколко стари слабо запазени надгробни надписи по каменнитѣ квадри. На единъ отъ тѣхъ, току до вратата, се четатъ следнитѣ останки отъ думи:

Дѣ
ВЫІЪ ЦРКѢ МНѢ

Втората думица съдържа, безъ съмнение, известната сръднобългарска лигатура Ѡ, означаваща царъ. Твърде е възможно, тоя надписъ да е поменавалъ името на царъ Михаила Шишмана, убитъ отъ сърбитѣ въ Велбуждската битка 1330 г. и погребанъ, както се знае, въ старонагоричката църква Св. Георги. Сръбскиятъ съвременникъ архиепископъ Данило изрично бележи за това: и тако съ чьстию повелѣ (т. е. сръбскиятъ кралъ Дечански) прѣнесеиоу быти тѣлоу сего цара (т. е. на Михаила Шишмана) и положеноу быти въ црькви светлаго мученика Христова Георгія въ мѣстѣ рекомѣнь Нагоричьскаго; и тоу лежить и до сего дьне въ хвалоу Богоу, въ прославлєниє же и чьсть сегоу